

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056707968/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

i Hestens Manke, — »Hovedsagen er, om man har nogen Trøst og Støtte af Religionen.«

»For Exempel, om man lever af den.«

»Saa gid du ske Allandsens Ulykker med dine Skoser. Begriber du da ikke, at, naar de Syge og Hjælpeløse kan finde Trøst i Evangeliet, — hvorfor skal saa vi, der ikke trænger til denne Trøst, tage den fra dem. Det er lige saa onskabsfuldt som at slaa Koppen fra Munden paa den Tørstige, fordi man selv ikke er tørstig.«

»Lad saa i Herrens Navn alle de Svage i Aanden beholde deres Tro og deres Bibel, men lad os igen løse Kristi Lære af det syndige og forargelige Ægteskab, den har sluttet med Verdsligheden. Lad Guds Rige være noget for sig, det er ikke af denne Verden — og lad ikke det at tjene Herren være et statslønnat Embede, der giver Midlerne til at nyde alle denne Verdens Goder.«

»Du er en væmmelig Moralist, lille Tit.«

»Hvorfor ikke Idealist?«

»Nej, tøv lidt, en Idealist er ikke en sur Sild værd, naar han ikke selv vil gøre et Skridt, men kun anbefaler andre at gøre det.«

»Men vi kan vel blive enige om én Ting, at Religionsstifteren selv ikke vilde kende sin egen Lære igen, om han paany lod sig føde den Dag idag. Ja, jeg tør tage Gift paa, at hele Kleresiet med det teologiske Fakultet i Spidsen vilde bære